

Sygn. akt: II AKa 219/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lipca 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Piotr Mirek
Sędziowie	SSA Wiesław Kosowski (spr.) SSO del. Andrzej Ziębiński
Protokolant	Agnieszka Przewoźnik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej del. do Prokuratury Okręgowej
w Katowicach Grzegorza Bedliczuka

po rozpoznaniu w dniu 15 lipca 2016 r. sprawy

1. **L. K.** s. P. i M., ur. (...) w K. oskarżonego z art. 56 § 1 kks i art. 62 § 2 kks i inne
2. **A. K. (1)** s. L. i I., ur. (...) w K. oskarżonego z art. 18 § 2 i 3 kk w zw. z art. 20 § 2 kks w zw. z art. 56 § 2 kks i inne
3. **A.W.** s. A. i J., ur. (...) w B. oskarżonego z art. 62 § 2 kks i art. 18 § 3 kk w zw. z art. 20 § 2 kks w zw. z art. 56 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 kks i inne
4. **M.M.** s. A. i J., ur. (...) w O. oskarżonego z art. 56 § 2 kks i art. 62 § 2 kks i art. 18 § 3 kk w zw. z art. 20 § 2 kks w zw. z art. 56 § 2 kks przy zast. art. 37 § 1 pkt 5 kks i inne

na skutek apelacji prokuratora co do wszystkich oskarżonych i obrońców oskarżonych L. K., A. K. (1)

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 26 stycznia 2016 roku

sygn. akt XXI K 107/13

1. zmienia zaskarżony wyrok:

- a) w pkt 1b poprzez wskazanie, jako podstawy prawnej wymiaru kary grzywny orzeczonej wobec oskarżonego L.K. oprócz art. 33 §2 k.k. także art. 33 §1 i §3 k.k.,
- b) w pkt 4,9,12 i 18 poprzez wskazanie, jako podstawy prawnej kar łącznych orzeczonych wobec L. K., A. K. (1), A. W. i M.M. art. 85 §1 k.k. w miejsce art. 85 k.k.,
- c) w pkt 12 i 18 poprzez wyeliminowanie z podstawy prawnej kar łącznych orzeczonych wobec A. W. i M.M. art. 86 §1 k.k.,

d) poprzez orzeczenie, na mocy art. 33 §1 k.k.s., środków karnych przypadku na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej;

- od oskarżonego L. K. w kwocie 112 583,94 zł (sto dwanaście tysięcy pięćset osiemdziesiąt trzy i 91/100 zł) pochodzącej z przestępstwa skarbowego przypisanego mu w pkt 1a zaskarżonego wyroku,
- od oskarżonego A.W. 74 844,03 zł (siedemdziesiąt cztery tysiące osiemset czterdzieści cztery i 3/100 zł) pochodzącej z przestępstwa skarbowego przypisanego mu w pkt 10 zaskarżonego wyroku,
- od oskarżonego M.M. 15 000 zł (piętnaście tysięcy zł) pochodzącej z przestępstwa skarbowego przypisanego mu w pkt 15 zaskarżonego wyroku,

2. uchyla rozstrzygnięcie zawarte w pkt 6 zaskarżonego wyroku,

3. w pozostałym zakresie utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

4. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Katowicach) na rzecz adw. A. K. (2) Kancelaria Adwokacka w K. 738 zł (siedemset trzydzieści osiem zł) w tym 23 % podatku VAT tytułem niepokrytych kosztów obrony z urzędu oskarżonego A. K. (1) w postępowaniu odwoławczym,

5. zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

SSA Wiesław Kosowski SSA Piotr Mirek SSO del. Andrzej Ziębiński

Sygn. akt II AKa 219/16

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Katowicach wyrokiem z dnia 26 stycznia 2016r., w sprawie o sygn.. akt XXI K 107/13 uznał oskarżonego L. K. za winnego czynu wyczerpującego jednocześnie znamiona przestępstwa skarbowego i przestępstwa określonego w ustawie Kodeks Karny, w rozumieniu przepisu art. 8 § 1 k.k.s., a to:

a) uznał oskarżonego L.K. za winnego tego, że w okresie od 2 lipca 2008 r. do 29 września 2008 r. działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu tego samego zamiaru dopuścił się:

- w okresie od 01.08.2008 r. do 29 września 2008 r. w M. i innych miastach na terenie Polski działając wspólnie i w porozumieniu z M. M. - podatnikiem podatku od towarów i usług w rozumieniu art. 15 ust 1 ustawy O podatku od towarów i usług, właścicielem firmy (...), w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uzyskując od M. M. dokumentację firmy (...) oraz pełny dostęp do kont firmowych, złożył organowi podatkowemu deklarację podatkową VAT-7 ww. firmy i podał w niej nieprawdę co do zakupu towarów i wysokości podatku należnego za sierpień 2008 r. w ten sposób, że rozliczył częściowo, wystawione, nierzetelne faktury VAT dotyczące sprzedaży wyrobów stalowych w postaci blachy, w których potwierdził transakcje, które nie miały miejsca a łączna wartość towarów wynosiła 515.615,43 zł z podatkiem VAT w kwocie 92.979,83 zł i pomógł właścicielowi firmy (...) w złożeniu deklaracji podatkowych podatku od towarów i usług VAT – 7, w których podano nieprawdę odnośnie przeprowadzonych transakcji i obniżono kwotę podatku należnego o kwotę podatku naliczonego wskazanego w przedmiotowych fakturach, czym naraził podatek od towarów i usług na uszczuplenie w wysokości 92.979,83 zł na szkodę Skarbu Państwa, oraz podał w deklaracji podatkowej VAT – 7 firmy (...) za miesiąc sierpień 2008 r. dane niezgodne ze stanem rzeczywistym, stosując obniżenie podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w rozumieniu art. 86 ust 1 ust o podatku od towarów i usług, wprowadzając w błąd organ podatkowy, narażając na zaliczenie nadpłaty w łącznej wysokości 378 zł na poczet przysługujących zobowiązań podatkowych w ten sposób, iż firma M.M. wystawiła firmie (...) następujące faktury sprzedaży:

#.

- z dn. 01.08.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 926,53 zł. o wartości 77 228,93 zł,
- z dn. 01.08.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 14 465,35 zł. o wartości 80 216,95 zł,
- z dn. 06.08.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 14 195,94 zł. o wartości 78 722,94 zł,
- z dn. 11.08.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 926,53 zł. o wartości 77 228,93 zł,
- z dn. 13.08.2008 r. nr (...)z podatkiem VAT w kwocie 13 586,18 zł. o wartości 75 341,58 zł,
- z dn. 20.08.2008 r. nr (...)z podatkiem VAT w kwocie 22 879,30 zł. o wartości 126 876,10 zł.

- w okresie od 02.07.2008 r. do 31.08.2008 r. w C. i innych miastach na terenie Polski, działając wspólnie i w porozumieniu z A. W. będącym podatnikiem podatku od towarów i usług w rozumieniu art. 15 ust 1 ustawy O podatku od towarów i usług, właścicielem firmy (...), działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uzyskując od A. W. dokumentację firmy (...) oraz pełny dostęp do kont firmowych, udzielając instrukcji A. W. wystawił nierzetelne faktury VAT, dotyczące sprzedaży przez firmę (...) wyrobów stalowych w postaci blachy firmie (...), w których potwierdził transakcje, które nie miały miejsca, a łączna wartość towarów wynosiła 1.245.132,58 zł. z podatkiem VAT w kwocie 224.532,10 zł i w ten sposób pomógł właścicielowi firmy (...) w złożeniu deklaracji podatkowych podatku od towarów i usług VAT -7, w których podano nieprawdę odnośnie przeprowadzonych transakcji i obniżono kwotę podatku należnego o kwotę podatku naliczonego wskazanego w przedmiotowych fakturach i naraził podatek od towarów i usług na uszczuplenie w wysokości 224.532,10 zł. na szkodę Skarbu Państwa, w ten sposób, iż firma (...) wystawiła firmie (...) następujące faktury sprzedaży:

- z dn. 02.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 29 129,65 zł.
o wartości 161 537,17 zł,
- z dn. 04.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 429,15 zł.
o wartości 74 470,75 zł,
- z dn. 16.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 230,20 zł.
o wartości 73 367,48 zł,
- z dn. 17.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 14 125,48 zł.
o wartości zł. 78 332,20 zł,
- z dn. 18.07.2008 r. nr (...)z podatkiem VAT w kwocie 14 026,00 zł.
o wartości 77 780,56 zł,
- z dn. 18.07.2008 r. nr (...)z podatkiem VAT w kwocie 13 814,62 zł.
o wartości zł. 76 608,34 zł,
- z dn. 18.07.2008 r. nr (...)z podatkiem VAT w kwocie 14 026,00 zł.
o wartości 77 780,56 zł,
- z dn. 21.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 839,49 zł.
o wartości 76 746,25 zł,
- z dn. 22.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 14 026,00 zł.
o wartości 77 780,56 zł,

- z dn. 23.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 14 001,13 zł. o wartości 77 642,65 zł,
- z dn. 23.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 304,81 zł. o wartości 73 781,21 zł,
- z dn. 23.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 329,68 zł. o wartości 73 919,12 zł,
- z dn. 30.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 16 475,58 zł. o wartości 91 364,58 zł,
- z dn. 31.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 926,53 zł. o wartości 77 228,93 zł,
- z dn. 31.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 847,78 zł. o wartości 76 792,22 zł,

przy czym łączna wartość podatku od towarów i usług narażonego na uszczuplenie wynosiła łącznie 317.511,93 złotych, to jest przestępstwa skarbowego z art. 56 § 1 k.k.s. i art. 62 § 2 k.k.s. i art. 18 § 3 k.k.s. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 56 § 1 k.k.s. przy zastosowaniu art. 37 § 1 pkt. 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to na mocy art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt. 5 k.k.s. i art. 38 § 1 pkt. 3 k.k.s. wymierzył oskarżonemu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość pojedynczej stawki na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych;

b) uznał oskarżonego L.K. za winnego tego, że w okresie od 2 lipca 2008 r. do stycznia 2009 r. działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu tego samego zamiaru dopuścił się:

- w okresie od 02.07.2008 r. do stycznia 2009 r. w M., C. i innych miastach na terenie Województwa (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. M. - podatnikiem podatku od towarów i usług w rozumieniu art. 15 ust 1 ustawy O podatku od towarów i usług, właścicielem firmy (...), to jest osobą uprawnioną do wystawienia dokumentów, w tym faktur VAT, w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnienia przestępstw i przestępstw skarbowych, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego, z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uzyskując od M. M. dokumentację firmy (...) oraz pełny dostęp do kont firmowych, poświadczył nieprawdę w dokumentach w postaci faktur VAT przez wykazanie w nich transakcji, które nie miały miejsca, a następnie użył poświadczających nieprawdę nierzetelnych faktur jako autentycznych przez przekazanie ich do księgowości firmy (...) w ten sposób, iż firma M. M. wystawiła firmie (...) następujące faktury sprzedaży:

#.

- z dn. 01.08.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 926,53 zł. o wartości 77 228,93 zł,
- z dn. 01.08.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 14 465,35 zł. o wartości 80 216,95 zł,
- z dn. 06.08.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 14 195,94 zł. o wartości 78 722,94 zł,
- z dn. 11.08.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 926,53 zł. o wartości 77 228,93 zł,
- z dn. 13.08.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 586,18 zł. o wartości 75 341,58 zł,
- z dn. 20.08.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 22 879,30 zł. o wartości 126 876,10 zł.

przy czym ww. faktury o numerach: (...), (...), (...) oraz deklaracje podatku od towarów i usług VAT – 7 firmy (...) za miesiące: wrzesień, październik, listopad i grudzień 2008 r. podrobił w celu użycia za autentyczne, w ten sposób, że podrobił na ww. dokumentach podpis M. M., a następnie posłużył się nimi składając je do Urzędu Skarbowego,

- w okresie 02.07.2008r do 31.08.2008r w C. i innych miastach działając wspólnie i w porozumieniu z A. W., będącym właścicielem firmy (...), podatnikiem podatku od towarów i usług w rozumieniu art. 15 ust 1 ustawy O podatku od towarów i usług, to jest osobą uprawnioną do wystawienia dokumentów, w tym faktur VAT, działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnienie przestępstw i przestępstw skarbowych, poświadczyl nieprawdę w dokumentach w postaci faktur VAT, przez wykazanie w nich transakcji, które nie miały miejsca, a następnie użył poświadczających nieprawdę, nierzetelnych faktur jako autentycznych przez przekazanie ich do księgowości firmy (...) w ten sposób, iż firma A. W. wystawiła firmie (...) następujące faktury sprzedaży:

- z dn. 02.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 29 129,65 zł.
o wartości 161 537,17 zł,
- z dn. 04.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 429,15 zł.
o wartości 74 470,75 zł,
- z dn. 16.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 230,20 zł.
o wartości 73 367,48 zł,
- z dn. 17.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 14 125,48 zł.
o wartości zł. 78 332,20 zł,
- z dn. 18.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 14 026,00 zł.
o wartości 77 780,56 zł,
- z dn. 18.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 814,62 zł.
o wartości zł. 76 608,34 zł,
- z dn. 18.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 14 026,00 zł.
o wartości 77 780,56 zł,
- z dn. 21.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 839,49 zł.
o wartości 76 746,25 zł,
- z dn. 22.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 14 026,00 zł.
o wartości 77 780,56 zł,
- z dn. 23.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 14 001,13 zł.
o wartości 77 642,65 zł,
- z dn. 23.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 304,81 zł.
o wartości 73 781,21 zł,
- z dn. 23.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 329,68 zł.
o wartości 73 919,12 zł,
- z dn. 30.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 16 475,58 zł.
o wartości 91 364,58 zł,
- z dn. 31.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 926,53 zł.

o wartości 77 228,93 zł,

- z dn. 31.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 847,78 zł.
o wartości 76 792,22 zł,

przy czym ww. faktury VAT firmy (...) o numerach (...), (...), (...), (...), (...) (...),(...) (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) podrobił w celu użycia za autentyczne, w ten sposób, że podrobił na ww. dokumentach podpis A.W., to jest przestępstwa z art. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 271 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 273 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. przy zastosowaniu art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość pojedynczej stawki dziennej na kwotę 40 (czterdziestu) złotych

Stosownie do przepisu art. 8 § 2 k.k.s. Sąd ustalił, że wykonaniu podlega jedynie surowsza kara 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz kara 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość pojedynczej stawki dziennej na kwotę 40 (czterdziestu) złotych orzeczonej wobec oskarżonego za przestępstwo z ustawy Kodeks Karny.

Ponadto Sąd Okręgowy uznał oskarżonego L. K. za winnego czynu polegającego na tym, że w okresie od 26.08.2008r. do 06.10.2008r. w Ż. działając w krótkich dostęпах czasu, z góry powziętym zamiarem w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnienie przestępstwa, wspólnie i w porozumieniu z M. M. przez udzielenie mu instrukcji oraz dokonywanie operacji bankowych na rachunku firmy (...) w (...) Banku (...) S.A. środki płatnicze w postaci pieniędzy pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego w postaci narażenia podatku od towarów i usług na uszczuplenie wynikającego z składania urzędowi skarbowemu niezgodnych z prawdą deklaracji VAT-7 w łącznej kwocie 92 979,83 zł. przyjmował na rachunek firmy (...), a następnie przekazywał na rachunki innych firm i w ten sposób udaremniał stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia, to jest przestępstwa z art. 299 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy art. 299 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Sąd uznaj oskarżonego L. K. za winnego tego, że w okresie od lipca 2008 r. do stycznia 2009 r. w M. i innych miastach działając wspólnie i w porozumieniu z A. K. (1), M. M., A. W. i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami uczestniczył w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych z art. 56 § 1 i 2 k.k.s. i art. 62 § 2 k.k.s., polegających na uszczupleniu należności podatkowych z tytułu podatku VAT, oraz przestępstw z art. 299 § 1 k.k., to jest przyjmowania i wprowadzania do obrotu korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa oraz przestępstw z art. 271 § 3 k.k. i 273 k.k., a to poświadczania przez osoby uprawnione nieprawdy w dokumentach, przy czym jego rola polegała na udzielaniu instrukcji właścicielom innych podmiotów gospodarczych w zakresie przeprowadzanych transakcji i operacji bankowych, przekazywanie osobom tworzącym firmę na użytek wystawiania fikcyjnych faktur VAT poleceń i uzyskiwaniu od nich stosownej dokumentacji i dostępu do kont firmowych, przyjmowaniu od innych osób w ramach grupy pieniędzy, dalszej dystrybucji tych pieniędzy, to jest znamiona przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

Na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd I instancji wymierzył oskarżonemu L.K. karę łączną 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

Na mocy art. 44 § 1 k.k. orzekł również przepadek na rzecz Skarbu Państwa podrobionych dokumentów: faktur VAT i deklaracji VAT – 7, stanowiących dowody rzeczowe w sprawie, a ponadto na mocy art. 299 § 7 k.k. orzekł wobec oskarżonego L. K. środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej pochodzącej bezpośrednio z przestępstwa „prania brudnych pieniędzy”, w wysokości 92.979,83 (dziewięćdziesiąt dwa tysiące dziewięćset siedemdziesiąt dziewięć złotych i 83/100) zł.

Omawianym wyrokiem Sąd Okręgowy w Katowicach uznał oskarżonego A. K. (1) za winnego czynu wyczerpującego jednocześnie znamiona przestępstwa skarbowego i przestępstwa określonego w ustawie Kodeks Karny w rozumieniu przepisu art. 8 § 1 k.k.s., a to:

a) za winnego tego, że w okresie od lipca do sierpnia 2008 r. w M. i innych miastach na terenie Polski, działając w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnienie przestępstw i przestępstw skarbowych, w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem tego samego, z góry powziętego zamiaru, chcąc, aby M. M. popełnił przestępstwo skarbowe ułatwił mu jego popełnienie w ten sposób, że pomógł mu załatwić formalności związane z założeniem przedsiębiorstwa (...), które było podatnikiem podatku od towarów i usług w rozumieniu art. 15 ust. 1 ustawy O podatku od towarów i usług, i które miało mieć charakter firmy, wystawiającej nierzetelne, fikcyjne faktury VAT w obrocie stałą, którego celem było wyłudzenie podatku „Vat” oraz skontaktował go z oskarżonym L. K., który nadzorował część przedsięwzięcia, m.in. z udziałem firmy (...) i wyjaśnił M. M. zasady współpracy przez co ułatwił mu: wystawianie nierzetelnych faktur VAT dokumentujących fikcyjną sprzedaż stali do firmy (...), w których potwierdzano transakcje, które nie miały miejsca oraz ułatwił mu posłużenie się dokumentami poprzez składanie organowi podatkowemu deklaracji podatkowych VAT-7 na podstawie art 99 ust 1 ustawy O podatku od towarów i usług, w których podawano nieprawdę, co do dostawy towarów i wysokości podatku naliczonego i należnego, w następstwie czego M. M. wystawiał przez swoją firmę nierzetelne faktury VAT dotyczące sprzedaży wyrobów stalowych w postaci blachy o łącznej wartości towarów w kwocie 515.615,43 zł z podatkiem VAT w kwocie 92.979,83 zł i przekazując je firmie (...) ułatwił jej właścicielowi popełnienie przestępstwa skarbowego, polegającego na wystawieniu deklaracji Vat 7 i złożeniu ich do Urzędu Skarbowego, w celu odliczenia w sposób nieuprawniony podatku naliczonego nad należnym i tym samym popełnienia przestępstwa skarbowego oraz ułatwił mu poświadczanie nieprawdy w dokumentach w postaci faktur VAT, co do okoliczności mających znaczenie prawne przez wykazanie w nich transakcji, które nie miały miejsca oraz ułatwił mu użycie tych dokumentów przez przekazanie ich do księgowości firmy (...), narażając podatek od towarów i usług na uszczuplenie w wysokości 92 979,83 zł na szkodę Skarbu Państwa, w ten sposób, iż firma M.M. wystawiła firmie (...) następujące faktury sprzedaży:

#.

- z dn. 01.08.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 926,53 zł. o wartości 77 228,93 zł,
- z dn. 01.08.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 14 465,35 zł. o wartości 80 216,95 zł,
- z dn. 06.08.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 14 195,94 zł. o wartości 78 722,94 zł,
- z dn. 11.08.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 926,53 zł. o wartości 77 228,93 zł,
- z dn. 13.08.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 586,18 zł. o wartości 75 341,58 zł,
- z dn. 20.08.2008 r. nr (...)z podatkiem VAT w kwocie 22 879,30 zł. o wartości 126 876,10 zł.

to jest przestępstwa skarbowego z art 18 § 3 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. w zw. z art. 56 § 2 k.k.s. i art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt. 5 k.k.s. przy zast. art. 7§1 k.k.s. i art. 6§2 k.k.s. i za to na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt. 5 k.k.s. i w zw. z art. 38 § 1 pkt. 2 k.k.s. wymierzył oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

b) za winnego tego, że w okresie od lipca do sierpnia 2008 r. w M. i innych miastach na terytorium Polski, działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw i przestępstw skarbowych, w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem tego samego, z góry powziętego zamiaru, chcąc, aby M. M. popełnił przestępstwo ułatwił mu jego popełnienie w ten sposób, że pomógł mu załatwić formalności związane z założeniem przedsiębiorstwa (...), które było podatnikiem podatku od towarów i usług w rozumieniu art. 15 ust. 1 ustawy O podatku od towarów i usług, i które miało mieć charakter firmy, wystawiającej nierzetelne, fikcyjne faktury VAT w obrocie stałą, którego celem było wyłudzenie podatku „Vat” oraz skontaktował go z oskarżonym L. K., który nadzorował część przedsięwzięcia, m.in. z udziałem firmy (...) i wyjaśnił M. M. zasady współpracy przez co ułatwił mu: wystawianie nierzetelnych faktur VAT

dokumentujących fikcyjną sprzedaż stali do firmy (...), w których potwierdzano transakcje, które nie miały miejsca oraz ułatwił mu posłużenie się dokumentami poprzez składanie organowi podatkowemu deklaracji podatkowych VAT-7 na podstawie art 99 ust 1 ustawy o podatku od towarów i usług, w których podawano nieprawdę, co do dostawy towarów i wysokości podatku należnego w następstwie czego M. M. wystawiał przez swoją firmę nierzetelne faktury VAT dotyczące sprzedaży wyrobów stalowych w postaci blachy o łącznej wartości towarów w kwocie 515.615,43 zł z podatkiem VAT w kwocie 92.979,83 zł i przekazując je firmie (...) ułatwił jej właścicielowi popełnienie przestępstwa skarbowego, polegającego na wystawieniu deklaracji Vat 7 i złożeniu ich do Urzędu Skarbowego, w celu odliczenia w sposób nieuprawniony podatku naliczonego nad należnym oraz ułatwił mu poświadczanie nieprawdy w dokumentach w postaci faktur VAT, co do okoliczności mających znaczenie prawne przez wykazanie w nich transakcji, które nie miały miejsca oraz ułatwił mu użycie tych dokumentów przez przekazanie ich do księgowości firmy (...), narażając podatek od towarów i usług na uszczuplenie w wysokości 92. 979,83 zł na szkodę Skarbu Państwa, w ten sposób, iż firma M.M. wystawiła firmie (...) następujące faktury sprzedaży:

#.

- z dn. 01.08.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 926,53 zł. o wartości 77 228,93 zł,
- z dn. 01.08.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 14 465,35 zł. o wartości 80 216,95 zł,
- z dn. 06.08.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 14 195,94 zł. o wartości 78 722,94 zł,
- z dn. 11.08.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 926,53 zł. o wartości 77 228,93 zł,
- z dn. 13.08.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 586,18 zł. o wartości 75 341,58 zł,
- z dn. 20.08.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 22 879,30 zł. o wartości 126 876,10 zł.

to jest przestępstwa z art 18 § 3 k.k. w zw. z art 271 § 3 k.k. w zw. z art. 271 § 1 k.k. i art. 18 § 3 k.k. w zw. z art 273 k.k. w zw. z art 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art 65§1 k.k. i za to na mocy art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Stosownie do przepisu art. 8 § 2 k.k.s. Sąd ustalił, że wykonaniu podlega jedynie surowsza kara 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, orzeczona wobec oskarżonego za przestępstwo z ustawy Kodeks Karny.

Sąd uznał również oskarżonego A. K. (1) za winnego tego, że w okresie od lipca do sierpnia 2008 r. w C., M. i innych miastach na terytorium Polski, działając wraz z L. K., M. M., A. W. oraz z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych z art. 56 § 1 i 2 k.k.s. i art. 62 § 2 k.k.s., polegających na uszczupleniu należności podatkowych z tytułu podatku VAT, oraz przestępstw z art. 299 § 1 k.k., to jest przyjmowania i wprowadzania do obrotu korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa oraz przestępstw z art. 271 § 3 k.k. i 273 k.k., a to poświadczania przez osoby uprawnione nieprawdy w dokumentach, przy czym jego rola polegała na wyszukiwaniu osób, którym pomagał zakładać przedsiębiorstwa – firmy, których celem miał być fikcyjny obrót stalą i wystawianie nierzetelnych faktur Vat, instruowaniu ich, kontaktowaniu z innymi osobami w ramach grupy, które następnie miały wystawiać nierzetelne faktury VAT i inne dokumenty i narażać w ten sposób podatek od towarów i usług na uszczuplenie, to jest występku z art. 258 § 1 k.k. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

Na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzono oskarżonemu A. K. (1) karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy w Katowicach uznał oskarżonego A.W. za winnego czynu wyczerpującego jednocześnie znamiona przestępstwa skarbowego i przestępstwa określonego w ustawie Kodeks Karny w rozumieniu przepisu art. 8 § 1 k.k.s., a to:

- za winnego, tego, że w okresie od 02.07.2008 r. do 31.08.2008 r. w C. i innych miastach na terytorium Polski, będąc podatnikiem podatku od towarów i usług w rozumieniu art. 15 ust 1 ustawy O podatku od towarów i usług jako właściciel firmy (...) działając w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnienie przestępstw skarbowych, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z L. K., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wystawił nierzetelne faktury VAT, dotyczące sprzedaży wyrobów stalowych w postaci blachy, w których potwierdził transakcje, które nie miały miejsca, a łączna wartość towarów wynosiła 1.245.132,58 zł. z podatkiem VAT w kwocie 224.532,10 zł, a następnie posłużył się fakturami przekazując je do księgowości firmy (...) i w ten sposób pomógł właścicielowi firmy (...) w złożeniu deklaracji podatkowych podatku od towarów i usług VAT – 7, w których podano nieprawdę odnośnie przeprowadzonych transakcji i obniżono kwotę podatku należnego o kwotę podatku naliczonego wskazanego w przedmiotowych fakturach, czym naraził podatek od towarów i usług na uszczuplenie w wysokości 224 532,10 zł. na szkodę Skarbu Państwa, w ten sposób, iż firma (...) wystawiła firmie (...) następujące nierzetelne faktury sprzedaży:

- z dn. 02.07.2008 r. nr (...)z podatkiem VAT w kwocie 29 129,65 zł.
o wartości 161 537,17 zł,
- z dn. 04.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 429,15 zł.
o wartości 74 470,75 zł,
- z dn. 16.07.2008 r. nr (...)z podatkiem VAT w kwocie 13 230,20 zł.
o wartości 73 367,48 zł,
- z dn. 17.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 14 125,48 zł.
o wartości zł. 78 332,20 zł,
- z dn. 18.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 14 026,00 zł.
o wartości 77 780,56 zł,
- z dn. 18.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 814,62 zł.
o wartości zł. 76 608,34 zł,
- z dn. 18.07.2008 r. nr (...)z podatkiem VAT w kwocie 14 026,00 zł.
o wartości 77 780,56 zł,
- z dn. 21.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 839,49 zł.
o wartości 76 746,25 zł,
- z dn. 22.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 14 026,00 zł.
o wartości 77 780,56 zł,
- z dn. 23.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 14 001,13 zł.
o wartości 77 642,65 zł,
- z dn. 23.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 304,81 zł.
o wartości 73 781,21 zł,
- z dn. 23.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 329,68 zł.
o wartości 73 919,12 zł,
- z dn. 30.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 16 475,58 zł.
o wartości 91 364,58 zł,
- z dn. 31.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 926,53 zł.

o wartości 77 228,93 zł,

- z dn. 31.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 847,78 zł.
o wartości 76 792,22 zł,

to jest przestępstwa skarbowego z art. 62 § 2 k.k.s. i art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt. 5 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s. i art. 6 § 2 k.k.s. i za to na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 56 § 2 k.k.s. i 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt. 5 k.k.s. i art. 38 § 1 pkt. 2 k.k.s. wymierzył oskarżonemu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i karę 60 (sześćdziesiąt) stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości pojedynczej stawki na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych;

- za winnego tego, że w okresie 02.07.2008 r. do 31.08.2008 r. w C. i innych miastach na terytorium Polski, będąc właścicielem firmy (...) działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z L.K., w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnienie przestępstw, brał udział jako osoba uprawniona w poświadczeniu nieprawdy w dokumentach w postaci faktur VAT co do okoliczności mających znaczenie prawne, w ten sposób, że przekazał dane swojej firmie innej osobie i poświadczył w nich transakcje handlowe, które nie miały miejsca między jego firmą a firmą (...) polegające na sprzedaży wyrobów stalowych o wartości 1.245.132,58 zł. z podatkiem VAT w kwocie 224.532,10 zł, a następnie użył poświadczających nieprawdę faktur jako autentycznych przez przekazanie ich do księgowości firmy (...) w ten sposób, iż jego firma wystawiła firmie (...) następujące faktury sprzedaży:

- z dn. 02.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 29 129,65 zł.
o wartości 161 537,17 zł,
- z dn. 04.07.2008 r. nr(...) z podatkiem VAT w kwocie 13 429,15 zł.
o wartości 74 470,75 zł,
- z dn. 16.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 230,20 zł.
o wartości 73 367,48 zł,
- z dn. 17.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 14 125,48 zł.
o wartości zł. 78 332,20 zł,
- z dn. 18.07.2008 r. nr(...) z podatkiem VAT w kwocie 14 026,00 zł.
o wartości 77 780,56 zł,
- z dn. 18.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 814,62 zł.
o wartości zł. 76 608,34 zł,
- z dn. 18.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 14 026,00 zł.
o wartości 77 780,56 zł,
- z dn. 21.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 839,49 zł.
o wartości 76 746,25 zł,
- z dn. 22.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 14 026,00 zł.
o wartości 77 780,56 zł,
- z dn. 23.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 14 001,13 zł.
o wartości 77 642,65 zł,
- z dn. 23.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 304,81 zł.
o wartości 73 781,21 zł,

- z dn. 23.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 329,68 zł.
o wartości 73 919,12 zł,
- z dn. 30.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 16 475,58 zł.
o wartości 91 364,58 zł,
- z dn. 31.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 926,53 zł.
o wartości 77 228,93 zł,
- z dn. 31.07.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 847,78 zł.
o wartości 76 792,22 zł,

to jest występku z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 271 § 1 k.k. i art. 273 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

przy czym na mocy art. 8 § 2 k.k.s. ustalił, że wykonaniu podlega jedynie surowsza kara -orzeczona wobec oskarżonego za przestępstwo skarbowe w wymiarze 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości pojedynczej stawki na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych.

Sąd uznał także oskarżonego A. W. za winnego tego, że w okresie od lipca 2008 r. do sierpnia 2008 r. w C. i innych miastach na terenie Polski działając wraz z L. K., A. K. (1), M. M., oraz z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych z art. 56 § 1 i 2 k.k.s. i art. 62 § 2 k.k.s., polegających na uszczupleniu należności podatkowych z tytułu podatku VAT, oraz przestępstw z art. 299 § 1 k.k., to jest przyjmowania i wprowadzania do obrotu korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa oraz przestępstw z art. 271 § 3 k.k. i 273 k.k., a to poświadczania przez osoby uprawnione nieprawdy w dokumentach, przy czym jego rola polegała na założeniu firmy i udostępnianiu jej danych, dokumentów i kont bankowych w celu wystawiania nierzetelnych faktur i wyłudzaniu podatku VAT w ramach obrotu wyrobami stalowymi, to jest występku z art. 258 § 1 k.k. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

Na mocy art. 39 § 2 k.k.s. i art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd I instancji wymierzył oskarżonemu A. W. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, którą w oparciu o art. 69 § 1 i 2 i 3 k.k. i art. 70 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 65 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. warunkowo zawiesił na okres 3 (trzech) lat próby, oddając w tym czasie oskarżonego pod dozór kuratora sądowego.

Sąd uznał oskarżonego M. M. za winnego czynu wyczerpującego jednocześnie znamiona przestępstwa skarbowego i przestępstwa określonego w ustawie Kodeks Karny w rozumieniu przepisu art. 8 § 1 k.k.s., a to:

- za winnego tego, że w okresie od 01.08.2008r do 29.09.2008 r. w M. i innych miastach na terytorium Polski, będąc podatnikiem podatku od towarów i usług w rozumieniu art. 15 ust 1 ustawy O podatku od towarów i usług, jako właściciel firmy (...) działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z L. K., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnienie przestępstw i przestępstw skarbowych wystawił nierzetelne faktury VAT dotyczące sprzedaży wyrobów stalowych w postaci blachy, w których potwierdził transakcje, które nie miały miejsca a łączna wartość towarów wynosiła 515.615,43 zł z podatkiem VAT małej wartości w kwocie 92.979,83 zł. i posłużył się fakturami przekazując je do księgowości firmy (...), a następnie zgodnie z art. 99 ustawy o podatku od towarów i usług złożył niezgodną z prawdą deklarację podatkową VAT-7 i w ten sposób pomógł właścicielowi firmy (...) w złożeniu deklaracji podatkowych podatku od towarów i usług VAT – 7, w których podano nieprawdę odnośnie przeprowadzonych transakcji i obniżono kwotę podatku należnego o kwotę podatku naliczonego wskazanego w przedmiotowych fakturach, czym naraził podatek od towarów i usług na uszczuplenie w wysokości 92.979,83 złotych, na szkodę Skarbu Państwa, w ten sposób, iż firma (...) wystawiła firmie (...) następujące nierzetelne faktury sprzedaży:

#.

- z dn. 01.08.2008 r. nr(...) z podatkiem VAT w kwocie 13 926,53 zł. o wartości 77 228,93 zł,
- z dn. 01.08.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 14 465,35 zł. o wartości 80 216,95 zł,
- z dn. 06.08.2008 r. nr (...)z podatkiem VAT w kwocie 14 195,94 zł. o wartości 78 722,94 zł,
- z dn. 11.08.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 926,53 zł. o wartości 77 228,93 zł,
- z dn. 13.08.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 586,18 zł. o wartości 75 341,58 zł,
- z dn. 20.08.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 22 879,30 zł. o wartości 126 876,10 zł.

to jest przestępstwa skarbowego z art. 62 § 2 k.k.s. i art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 56 § 2 k.k.s. przy zast. art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. i art. 7 § 1 k.k.s. i art. 6 § 2 k.k.s. i za to na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 56 § 2 k.k.s. i 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt. 5 k.k.s. i art. 38 § 1 pkt. 2 k.k.s. wymierzył oskarżonemu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i karę 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość pojedynczej stawki na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych;

- za winnego tego, że w okresie od 01.08.2008 r. do 20.08.2008 r. w M. i innych miastach na terytorium Polski będąc właścicielem firmy (...) działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z L.K., w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnienie przestępstw, brał udział jako osoba uprawniona w poświadczeniu nieprawdy w dokumentach w postaci faktur VAT co do okoliczności mających znaczenie prawne, w ten sposób, że przekazał dane swojej firmie innej osobie i poświadczył w nich transakcje handlowe, które nie miały miejsca między jego firmą a firmą (...), polegające na sprzedaży wyrobów stalowych o wartości 515.615,43 zł. z podatkiem VAT w kwocie 92 979,83 zł, a następnie użył poświadczających nieprawdę faktur jako autentycznych przez przekazanie ich do księgowości firmy (...) w ten sposób, iż jego firma wystawiła firmie (...) następujące faktury sprzedaży:

#.

- z dn. 01.08.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 926,53 zł. o wartości 77 228,93 zł,
- z dn. 01.08.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 14 465,35 zł. o wartości 80 216,95 zł,
- z dn. 06.08.2008 r. nr (...)z podatkiem VAT w kwocie 14 195,94 zł. o wartości 78 722,94 zł,
- z dn. 11.08.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 926,53 zł. o wartości 77 228,93 zł,
- z dn. 13.08.2008 r. nr (...) z podatkiem VAT w kwocie 13 586,18 zł. o wartości 75 341,58 zł,
- z dn. 20.08.2008 r. nr (...)z podatkiem VAT w kwocie 22 879,30 zł. o wartości 126 876,10 zł.

to jest występku z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 271 § 1 k.k. i art. 273 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

przy czym na mocy art. 8 § 2 k.k.s. Sąd ustalił, że wykonaniu podlega jedynie surowsza kara -orzeczona wobec oskarżonego za przestępstwo skarbowe w wymiarze 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i kara 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości pojedynczej stawki na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych.

Sąd uznał ponadto M. M. za winnego tego, że w okresie od 26.08.2008 r. do 06.10.2008 r. w Ż. działając w krótkich dostęпах czasu, z góry powziętym zamiarem w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw i przestępstw skarbowych, wspólnie i w porozumieniu z L.K. przez umożliwienie innej osobie dostępu do

rachunku i dokonywanie operacji bankowych na rachunku firmy (...) w (...) Banku (...) S.A. przyjął środki płatnicze w postaci pieniędzy pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego w postaci narażenia podatku od towarów i usług na uszczuplenie wynikającego ze składania urzędowi skarbowemu niezgodnych z prawdą deklaracji VAT-7 w łącznej kwocie 92 979,83 zł. i przyjmował ww. pieniądze na rachunek firmy (...), a następnie przekazywał na rachunki innych podmiotów, to jest występku z art. 299 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65§1 k.k. i za to na mocy art. 299 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

Uznano również oskarżonego M. M. za winnego tego, że w okresie od lipca 2008r. do stycznia 2009 r. w M. i innych miastach na terytorium Polski działając wraz z L. K., A. K. (1), A. W., oraz z innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych z art. 56 § 1 i 2 k.k.s. i art. 62 § 2 k.k.s., polegających na uszczupleniu należności podatkowych z tytułu podatku VAT, oraz przestępstw z art. 299 § 1 k.k., to jest przyjmowania i wprowadzania do obrotu korzyści majątkowych pochodzących z przestępstwa oraz przestępstw z art. 271 § 3 k.k. i 273 k.k., a to poświadczania przez osoby uprawnione nieprawdy w dokumentach, przy czym jego rola polegała na założeniu firmy i udostępnianiu jej danych, dokumentów i kont bankowych w celu wystawiania nierzetelnych faktur i wyłudzeniu podatku VAT w ramach obrotu wyrobami stalowymi, to jest występku z art. 258 § 1 k.k. i za to na mocy art. 258 § 1 k.k. wymierzono oskarżonemu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd meriti na mocy art. 39 § 2 k.k.s. i art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu M. M. karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, wykonanie której, na mocy art. 69 § 1 i 2 i 3 k.k. i art. 70 § 2 k.k. przy zastosowaniu art. 65 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. warunkowo zawiesił na okres 3 (trzech) lat próby, oddając w tym czasie oskarżonego pod dozór kuratora sądowego.

Na mocy art. 299 § 7 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego M.M. przepadek korzyści majątkowej pochodzącej z przestępstwa „prania brudnych pieniędzy” W wysokości 2500 (dwa tysiące pięćset) złotych.

Sąd zasądził również od Skarbu Państwa na rzecz adwokat A. K. (2) koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu A. K. (1) z urzędu w wysokości 3394,8 (trzy tysiące trzysta dziewięćdziesiąt cztery złote i 80 groszy) złotych (wraz z podatkiem VAT, a oskarżonych, na mocy art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił od ponoszenia kosztów sądowych, którymi obciążył Skarb Państwa.

Z wyrokiem tym nie zgodzili się oskarżyciel publiczny oraz obrońcy oskarżonych L.K. i A. K. (1).

Prokurator zaskarżył wyrok w części dotyczącej wymiaru kary grzywny na niekorzyść oskarżonego L. K. na niekorzyść oskarżonych L. K., A. K. (1), A. W. i M. M. w części dotyczącej wymiaru kary łącznej i na niekorzyść oskarżonych L. K., A. W. i M.M. w części dotyczącej nie orzeczenia przepadku korzyści majątkowej pochodzącej z przestępstw przypisanych oskarżonym w punktach 1a, 10 i 15 wyroku. Skarżący wyrokowi zarzucili:

- obrazę prawa materialnego, a to art. 33§1 i 3 k.k. przez nie wskazanie tych przepisów jako podstawy wymiaru kary grzywny oskarżonym L.K.w punkcie 1b wyroku, podczas gdy prawidłowa wykładnia powołanych przepisów prowadzi do wniosku, że powinny one być podstawą wymiaru kary grzywny wymierzonej oskarżonemu,

- obrazę prawa materialnego, a to art. 85§1 k.k. przez nie zastosowanie tego przepisu, jako podstawy wymiaru kary łącznej wobec L. K. w punkcie 4 wyroku, wobec A. K. (1) w punkcie 9 wyroku, wobec A. W. w punkcie 12 wyroku, wobec M. M. w punkcie 18 wyroku podczas gdy prawidłowa, wykładnia powołanych przepisów prowadzi do wniosku, że powinien on być podstawą wymiaru kary łącznej wymierzonej oskarżonym,

- obrazę prawa materialnego, a to art. 20§2 k.k.s. w zw. z art. 86§1 k.k. przez zastosowanie tych przepisów jako podstawy wymiaru kary łącznej wobec Andrzeja Wąchockiego w punkcie 12 wyroku i wobec M.M. w punkcie 18 wyroku podczas gdy prawidłowa wykładnia art. 20§2 k.k.s. wskazuje, że przepis art. 86§1 k.k. nie znajduje zastosowania przy wymiarze kary łącznej za zbiegające się przestępstwa skarbowe i przestępstwa prawa karnego powszechnego,

obrażę prawa materialnego, a to art. 33§1 k.k.s. przez nie orzeczenie przepadku korzyści majątkowej pochodzącej z przestępstwa opisanego w punkcie 1a wyroku wobec L. K., w punkcie 10 wyroku wobec A. W., w punkcie 15 wyroku wobec M.M. podczas gdy prawidłowa wykładnia tego przepisu i poczynione przez Sąd ustalenia faktyczne pozwalają stwierdzić, że oskarżeni odnieśli korzyści majątkowe z przypisanych im czynów.

Stawiając te zarzuty oskarżyciel publiczny wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 1b przez wskazanie jako podstawy wymiaru kary grzywny oskarżonemu L.K. art. 33 §1 i 2 i 3 k.k.,
- zmianę zaskarżonego w punkcie 4, 9, 12 18 wyroku przez zastosowanie art. 85§1 k.k., jako podstawy wymiaru kary łącznej wobec L. K., A. K. (1), A. W. i M.M.,
- zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 12 i 18 wyroku przez wyeliminowanie art. 86§1 k.k. z podstawy wymiaru kary łącznej wobec A. W. i M.M.
- uchylenie zaskarżonego wyroku w części obejmującej nie orzeczenie przepadku korzyści majątkowej pochodzącej z przestępstwa przypisanego oskarżonemu L. K. w punkcie 1a wyroku, A.W. w punkcie 10 wyroku, M. M. w punkcie 15 wyroku i przekazanie w tym zakresie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego L. K. zaskarżył wyrok w całości na korzyść swojego klienta i zarzucił:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie

- art. 62 § 2 k.k.s., przez jego zastosowanie, w sytuacji, w której oskarżony L.K. zgodnie z poglądami doktryny nie może być uznany za podmiot czynu wystawienia nierzetelnej faktury, gdyż nie był podatnikiem VAT;
- art. 56 § 1 k.k.s., poprzez jego zastosowanie w stosunku do oskarżonego L.K., w sytuacji, gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż nie był on podatnikiem zgodnie z definicją wskazaną w art. 7 § 1 ordynacji podatkowej, w związku z czym oskarżony nie wypełnił znamion czynu zabronionego opisanego w zaskarżonym przepisie, gdyż sprawcą przestępstwa określonego w art. 56 § 2 k.k.s. może być tylko osoba posiadająca status "podatnika";
- art. 36 § 3 k.k.s., poprzez jego niezastosowanie, w sytuacji, w której przepis ustawy stanowi, iż powinien zostać zastosowany w niniejszej sprawie obligatoryjnie, gdyż oskarżony L.K. podtrzymał w całości wyjaśnienia, które złożył w postępowaniu przygotowawczym, a które zostały mu odczytane na rozprawie — oskarżony w sposób szczegółowy opisał okoliczności popełnienia przestępstw zarzucanych mu w niniejszym postępowaniu oraz przyznał się do ich popełnienia, z zaznaczeniem, że to nie on kierował zorganizowaną grupą przestępczą (wyjaśnienia k. 1660-1666 t.IX);
- art. 258 § 1 k.k. poprzez jego zastosowanie w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu w sytuacji, gdy pomiędzy oskarżonymi nie istniały powiązania wystarczające do przyjęcia, iż działają w charakterze zorganizowanej grupy przestępczej, nadto dla przypisania oskarżonemu tego przestępstwa konieczne byłoby ustalenie, jaką rzekomo rolę pełnił oskarżony w owej grupie, jaki istniał w niej podział obowiązków, jakie były wzajemne powiązania w tej grupie, zaś na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego takich jednoznacznych ustaleń poczynić nie można, a nadto osoby, z którymi oskarżony rzekomo miał tworzyć ową zorganizowaną grupę przestępczą np. C. P. — nie zostali w ogóle objęci aktem oskarżenia, co jednoznacznie wskazuje na bezzasadność postawionego oskarżonemu zarzutu z art. 258 § 1 k.k.;
- art. 271 §1 i 3 k.k. oraz art. 273 k.k. poprzez przypisanie oskarżonemu czynu opisanego w pkt 1b, podczas gdy nie dowiedziono w toku postępowania, że L.K. był osobą uprawnioną do wystawiania dokumentów oraz że dokumenty te miały znaczenie prawne,

- art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. poprzez jego zastosowanie, w sytuacji, gdy oskarżony w znacznym stopniu przyczynił się do wyjaśnienia niniejszej sprawy karnej, natomiast Sąd I instancji powinien zastosować zasadę pełnej absorpcji;

- art. 41 a § 1 k.k.s., poprzez jego niezastosowanie w stosunku do oskarżonego L.K., w sytuacji, w której zachodził wyjątkowy wypadek, uzasadniony okolicznościami, iż oskarżony w sposób spójny i konsekwentny składał wyjaśnienia w sprawie, a jego wyjaśnienia stanowiły w rozpoznawanej sprawie dowód o największym walorze poznawczym;

- art. 299 § 1 k.k., polegające na błędnej jego wykładni, przejawiające się nieuprawnionym uznaniem, że korzyści z popełnienia czynu zabronionego, warunkujące możliwość przypisania oskarżonemu odpowiedzialności karnej z art. 299 § 1 k.k., obejmują jednakowoż korzyści pochodzące z czynów karnoskarbowych, podczas gdy prawidłowa wykładnia powoływanego przepisu, dokonywana w oparciu o art. 115 § 1 k.k., zgodnie z zasadą subsydiarności prawa karnego oraz dyrektywą zakazu stosowania do ustalania zasad odpowiedzialności karnej wykładni rozszerzającej, prowadzi do jednoznacznego wniosku, że pod pojęciem „czynu zabronionego”, z którego popełnienia pochodzą korzyści, ustawodawca rozumie czyn według definicji z art. 115 § 1 k.k., będącej definicją odmienną niż ta zawarta w art. 53 § 1 k.k.s.;

- art. 299 § 7 k.k., poprzez jego zastosowanie w stosunku do oskarżonego L. K., a w konsekwencji orzeczenie przepadku korzyści osiągniętej z przestępstwa w kwocie 92 979,83 złotych wyłącznie w stosunku do oskarżonego L. K. pomimo, iż w sprawie występuję wielu oskarżonych, a także świadek C. P., poprzez niewykazanie w jakiej wysokości każdy z nich osiągnął korzyść majątkową - przez co orzeczono przepadek w/w kwoty jedynie do oskarżonego L.K.

2. naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie:

- art. 424 k.p.k. poprzez sporządzenie uzasadnienia, które w części dotyczącej ustaleń faktycznych jest niepełne, ogólnikowe, powierzchowne, pobieżne, a nadto brakuje w nim pewnych fragmentów, które mogłyby wyjaśnić sposób rozumowania Sądu i oceny niektórych dowodów np. w zakresie odmowy złożenia zeznań przez C. P., a w konsekwencji odczytaniu złożonych przez niego wyjaśnień w charakterze podejrzanego, podczas gdy podstawą faktyczną uzasadnienia wyroku powinno być szczegółowe, precyzyjne (ściśle) przytoczenie wszystkich istotnych faktów i okoliczności sprawy, a w szczególności wyjaśnienie roli, jaką w niniejszej sprawie pełnił C. P. oraz taka sama ocena materiału dowodowego;

- obrazę przepisów prawa procesowego, a to § 131 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 marca 2010 roku – regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury poprzez wyłączenie z materiałów postępowania przygotowawczego prowadzonego przez Prokuraturę Okręgową Wydział V Śledczy w G. (ul. (...), (...)-(...) G.) pod sygnatura akt (...) materiałów objętych niniejszym aktem oskarżenia wniesionym przeciwko L.K., pomimo niewydania w tym przedmiocie postanowienia oraz obrazę przepisów prawa procesowego, a to art. 34 § 3 k.p.k. poprzez wyłączenie do odrębnego rozpoznania niniejszej sprawy pomimo braku okoliczności utrudniających łączne rozpoznanie spraw;

- art. 5 § 2 k.p.k., poprzez rozważenie niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego L.K., a w konsekwencji uznanie, iż oskarżony działał w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych z art. 56 § 1 i 2 k.k.s. i art. 62 § 2 k.k.s., przestępstw z art. 299 § 1 k.k. oraz przestępstw art. 271 § 1 k.k. oraz art. 273 k.k.;

- art. 7 k.p.k. poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów skutkujące przyjęciem, że zebrane w sprawie dowody potwierdzają fakt popełnienia przez oskarżonego L.K. przypisanych mu zaskarżonym orzeczeniem czynów;

- art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie a w konsekwencji niedokładne i w sposób niejednoznaczny określenie przypisanych oskarżonemu czynów oraz ich kwalifikacji prawnej, co miało wpływ na treść wydanego orzeczenia i przypisanie oskarżonemu L.K. winy za czyny oraz miało wpływ na wymiar wymierzonej przez Sąd I instancji kary,

- art. 410 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k., przez oparcie wyroku na zeznaniach świadków, którzy nie zostali przesłuchani na rozprawie głównej zgodnie z zasadą bezpośredniości, a przez to naruszenie art. 92 k.p.k. i poczynienie ustaleń dowolnych oraz sprzecznych ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym;

art. 424 § 1 i § 2 k.p.k., poprzez ogólnikowe powołanie się przez Sąd I instancji w uzasadnieniu wyroku na przeprowadzone dowody, a także niedokonanie kompleksowej oceny wyjaśnień oskarżonego L.K. i oparcie się wyłącznie ustaleń na niektórych wyjaśnieniach oskarżonego złożonych w postępowaniu przygotowawczym, bez wskazania dlaczego inne wyjaśnienia — złożone w toku postępowania sądowego, Sąd uznał za nie odpowiadające prawdzie;

- niewyjaśnienie wszelkich okoliczności w niniejszej sprawie, a mianowicie nie wykazanie z jakiej przyczyny część sprawy — ściśle związanej z prowadzoną przed Sądem Okręgowym w K. do sprawy zadekretowanej pod sygnaturą: (...)została wyłączona do odrębnego postępowania karnego, a w szczególności sprawa związana ze świadkiem w niniejszej sprawie C. P., a w konsekwencji nie wyjaśnienie całości sprawy, gdyż Sąd I instancji w treści uzasadnienia wyroku wskazał, iż C. P. naraził na uszczuplenie podatek VAT — natomiast C. P. nie był oskarżonym w niniejszej sprawie.

Z ostrożności procesowej obrońca postawił również zarzut rażąco niewspółmiernie surowej kary przez orzeczenie w stosunku do oskarżonego kary łącznej w wysokości 1 rok i 4 miesiące pozbawienia wolności, w sytuacji, w której oskarżony w znacznym stopniu przyczynił się do wyjaśnienia niniejszej sprawy karnej.

Stawiając te zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu w akcie oskarżenia czynów; ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Katowicach do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego A. K. (1) zaskarżył wyrok w całości na korzyść swojego klienta zarzucając:

- naruszenie prawa procesowego, a to art. 424 k.p.k., które mogło mieć wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia poprzez sporządzenie uzasadnienia niespełniającego ustawowych wymogów, z wewnętrznymi sprzecznościami, uniemożliwiającego kontrolę toku rozumowania Sądu I-szej Instancji,

- naruszenie prawa procesowego, a to art. 7 k.p.k., które mogło mieć wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodu z wyjaśnień osk. A. K. (1) i bezzasadną odmowę wiary w zakresie, w jakim oskarżony nie przyznał się do przedstawionych mu zarzutów,

naruszenie prawa procesowego, a to art. 4 i 410 k.p.k. poprzez wybiórcze i jednostronne potraktowanie materiału dowodowego i wzięcie pod uwagę wyłącznie dowodów i okoliczności świadczących na niekorzyść oskarżonego a z pominięciem tych, świadczących na jego korzyść,

- błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż oskarżony dopuścił się zarzucanych mu czynów, podczas gdy całość zebranych i prawidłowo ocenionych dowodów w sprawie prowadzi do odmiennych wniosków.

Stawiając te zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I-szej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Tylko zarzuty podniesione w apelacji prokuratora okazały się trafny i w ich wyniku koniecznym było dokonanie stosownej korekty zapadłego orzeczenia, o czym szerzej będzie mowa poniżej. Natomiast zarzuty sformułowane przez obrońców oskarżonych A. K. (1) i L. K. (za wyjątkiem zarzutu obrazy art. 299 §7 k.k.) jawią się, jako oczywiście bezzasadne.

Sąd I instancji zgromadził w niniejszej sprawie pełny materiał dowodowy nie wymagający poszerzenia, ani też uzupełnienia. Zgromadzone dowody poddał wnikliwej i wszechstronnej ocenie w pełni zgodnej z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Sąd odniósł się absolutnie do wszystkich przeprowadzonych w toku postępowania dowodów, wyraźnie w pisemnych motywach orzeczenia wskazując, dlaczego jednym z nich daje wiarę, a jednocześnie dlaczego innym wiary odmawia. Nie sposób więc zgodzić się z obrońcami A. K. (1) i L.K., iż doszło do naruszenia art. 410 k.p.k. Z taką sytuacją mielibyśmy do czynienia, jeśli organ orzekający swe ustalenia oparłby na dowodach nieprzeprowadzonych w toku przewodu sądowego lub też, jeśli niektóre z dowodów pozostałyby poza sferą jego oceny. Tak w niniejszej sprawie się nie stało. Każdy z przeprowadzonych dowodów został bowiem omówiony i wyraźnie wskazano, czy Sąd dał mu wiarę czy też nie.

Nie doszło również do naruszenia art. 7 k.p.k. Żadna z apelacji de facto nie wskazuje, jakie to błędy natury logicznej miałby popełnić Sąd dokonując oceny zgromadzonego materiału dowodowego, ani też w czym ocena ta miałaby odbiegać od zasad doświadczenia życiowego. Swe stanowisko i wyczerpującą argumentację Sąd meriti zawarł w pisemnych motywach sporządzonych zgodnie z dyspozycjami art. 424 k.p.k. Nie mają tu racji obrońcy zarzucając naruszenia tego przepisu. Co więcej nie wskazują przy tym, gdyby nawet naruszenie art. 424 k.p.k. miało miejsce, jaki mogłoby to mieć wpływ na treść orzeczenia, a ponadto zdają się zapominać o treści art. 455a k.p.k.

Jako oczywista jawi się też bezpodstawność zarzutu naruszenia art. 5 §2 k.p.k. Jak jasno wynika z treści uzasadnienia ferując zaskarżony wyrok Sąd I instancji nie miał żadnych wątpliwości, które nie zostałyby w sposób jednoznaczny wyjaśnione przez ocenę materiału dowodowego. Zresztą bezpodstawność tego zarzutu potwierdza fakt, iż obrona nie wskazała, jakie to wątpliwości, których nie dało się usunąć, zostały poczytane na niekorzyść oskarżonych.

Podkreślenia w realiach niniejszej sprawy wymaga, iż w znaczącej mierze Sąd meriti oparł swe ustalenia m.in. na wyjaśnieniach L. K., który szczegółowo opisał przestępczą działalność. Mówił on o ustaleniach z C. P., o tym że poszukiwali tzw. firm (...) do wystawiania fikcyjnych faktur. Taką funkcję pełniły (...) i (...). Jak przyznał oskarżony dostawy towaru od tych firm były fikcją. Stał bowiem de facto od firm czeski kupowała firma (...) i odsprzedawała dalszym odbiorcom. Fikcyjne nabywanie towaru przez (...) i (...) miało na celu ukrycie jego pochodzenia z obszaru Unii Europejskiej. Nie był w ten sposób odprowadzany należny podatek VAT.

Oskarżony wyjaśnił również, że rola oskarżonego M.M. sprowadzała się do podpisania dokumentów bankowych i związanych z założeniem firmy. Innych dokumentów nie podpisywał.

Słusznie Sąd dał w pełni wiarę tym wyjaśnieniom, abstrahując przy tym od oświadczenia złożonego przez L.K. na rozprawie o nie przyznaniu się do winy. Oskarżony bowiem mimo to podtrzymał wszystkie swe wcześniejsze wyjaśnienia opisujące przebieg przestępczego procederu. Jak słusznie zwrócono uwagę w uzasadnieniu to „nieprzyznanie się” było wyrazem protestu przeciwko wyłączeniu niniejszej sprawy i jej odrębnemu rozpoznaniu mimo toczenia się w dalszym ciągu postępowania przygotowawczego przeciwko m.in. C. P..

Zauważyć należy, iż szczegółowe wyjaśnienia L. K. znajdują również potwierdzenie w innych dowodach, jak chociażby wyjaśnienia M. M., zeznaniach kierowców oraz dokumentacji UKS, opinii biegłej, a nawet częściowo w wyjaśnieniach A. K. (1)

W przypadku tego oskarżonego nie sposób zgodzić się z obrońcą, że Sąd meriti dokonał sprzecznej z treścią art. 7 k.p.k. oceny materiału dowodowego, co miało doprowadzić do błędów w ustaleniach faktycznych. Organ orzekający wyraźnie bowiem wskazał, dlaczego daje wiarę określonym dowodom, jak chociażby wyjaśnienia L. K., czy po części wyjaśnieniom A. K. (1) oraz dlaczego nie daje wiary tym fragmentom wyjaśnień A. K. (1), w których nie przyznaje się do winy i zaprzecza swemu udziałowi w przestępstwie. Podkreślenia wymaga, że oskarżony K. w toku postępowania przygotowawczego nie tylko przyznał się do winy, ale też wyjaśnił, że pomógł M. M. założyć firmę, która miała być firmą (...). Miał z tego tytułu otrzymywać pieniądze, ale tak się nie stało, gdyż „M. dogadał się później z L.K.”.

Słusznie Sąd zwrócił uwagę na powód, jaki został wskazany przez oskarżonego przy zmianie wyjaśnień. Mianowicie A. K. (1) oświadczył, że wcześniej się przyznawał, ponieważ wszystkie zarzuty miały być mu postawione łącznie w jednym postępowaniu i liczył na karę z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

W tych okolicznościach słusznie Sąd meriti uznał, że wina A. K. (1) nie budzi wątpliwości. Z wyjaśnień L. K., M. M., ale też z wyjaśnień samego A. K. (1) wynika, że doskonale zdawał sobie sprawę zarówno z faktu istnienia zorganizowanej grupy przestępczej, zasad jej działania oraz z fikcyjnego charakteru działań, jakie miały być realizowane przez firmy (...). W pełni to zaakceptował i udzielił pomocy M. M. w popełnieniu przestępstw, poprzez pomoc w załatwieniu formalności związanych z założeniem przedsiębiorstwa (...), które było podatnikiem podatku od towarów i usług w rozumieniu art. 15 ust. 1 ustawy O podatku od towarów i usług, i które miało mieć charakter firmy, wystawiającej nierzetelne, fikcyjne faktury VAT w obrocie stałą, którego celem było wyłudzenie podatku „Vat” oraz skontaktowanie go z oskarżonym L. K., który nadzorował część przedsięwzięcia, m.in. z udziałem firmy (...) i wyjaśnienie M. M. zasady współpracy przez co ułatwił mu: wystawianie nierzetelnych faktur VAT dokumentujących fikcyjną sprzedaż stali do firmy (...), w których potwierdzano transakcje, które nie miały miejsca oraz ułatwił mu posłużenie się dokumentami poprzez składanie organowi podatkowemu deklaracji podatkowych VAT-7 na podstawie art 99 ust 1 ustawy O podatku od towarów i usług, w których podawano nieprawdę, co do dostawy towarów i wysokości podatku naliczonego i należnego, w następstwie czego M. M. wystawiał przez swoją firmę nierzetelne faktury VAT dotyczące sprzedaży wyrobów stalowych w postaci blachy o łącznej wartości towarów w kwocie 515.615,43 zł z podatkiem VAT w kwocie 92.979,83 zł i przekazując je firmie (...) ułatwił jej właścicielowi popełnienie przestępstwa skarbowego, polegającego na wystawieniu deklaracji Vat 7 i złożeniu ich do Urzędu Skarbowego, w celu odliczenia w sposób nieuprawniony podatku naliczonego nad należnym i tym samym popełnienia przestępstwa skarbowego oraz ułatwił mu poświadczanie nieprawdy w dokumentach w postaci faktur VAT, co do okoliczności mających znaczenie prawne przez wykazanie w nich transakcji, które nie miały miejsca oraz ułatwił mu użycie tych dokumentów przez przekazanie ich do księgowości firmy (...), narażając podatek od towarów i usług na uszczuplenie w wysokości 92 979,83 zł na szkodę Skarbu Państwa. Pomógł także M.M., przez te działania, w popełnieniu występku z art. 271 §1 i 3 k.k. i art. 273 k.k.

Nie ma przy tym racji obrońca wskazując, iż oskarżony K. nie mógł pomagać w zakładaniu firmy (...), gdyż zarzuca mu się działania w okresie od lipca do sierpnia 2008r., a z uzasadnienia Sądu wynika, że firma (...) była zarejestrowana 17 IV 2008r. Mamy tu do czynienia z omyłką w treści pisemnych motywów. Ze zgromadzonych dowodów, na których oparł się Sąd, wynika bezspornie, że zgłoszenie do ewidencji działalności gospodarczej (...) miało miejsce 11 lipca 2008r.

Nie sposób również uznać, że wymierzona oskarżonemu K. kara nosi cechy rażącej surowości. Zarówno kary jednostkowe, jak i kara łączna w pełni uwzględniają wszelkie okoliczności obciążające, jak i łagodzące, co jasno wynika z treści pisemnych motywów. Kara łączna 1 roku pozbawienia wolności w realiach niniejszej sprawy jawi się wręcz, jako łagodna. Uwzględniając natomiast, już chociażby tylko fakt wielokrotnej karalności oskarżonego, nie sposób uznać, iż orzeczona kara winna zostać warunkowo zawieszona.

Odnosząc się natomiast do zarzutów podniesionych w apelacji obrońcy L. K. trzeba zauważyć, iż również pozostałe z nich (o części była już mowa powyżej) nie zasługują na aprobatę. Jak wspomniano ustalenia faktyczne w sprawie w znacznej mierze zostały poczynione w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego L. K.. Jednak należy pamiętać, zarówno o czasie ich składania, jak i o zmianach, czy wreszcie o kwestionowaniu istnienia zorganizowanej grupy przestępczej. Formułując zarzut naruszenia art. 36 §3 k.k.s. obrońca de facto popada w sprzeczności. Zarówno oskarżony, jak i on w apelacji kwestionują bowiem popełnienie przez L.K. przestępstw skarbowych, podnosząc, że nie był podatnikiem VAT.

W tym miejscu należy się odnieść do drugiej grupy zarzutów formułowanych w apelacji. Mianowicie obraży art. 62 §2 k.k.s., obraży art. 56 §1 k.k.s., ale też obraży art. 271 §1 i 3 k.k. i art. 273 k.k. Stanowisko skarżącego jest tutaj całkowicie błędne. Rzeczywiście oskarżony L.K. nie był osobą uprawnioną do wystawiania faktur VAT, ale co jasno wynika z ustaleń Sądu, przestępstw dopuścił się działając wspólnie i w porozumieniu z osobami, które takie uprawnienia posiadały. Co więcej, jak słusznie podkreślono w pisemnych motywach wyroku, to właśnie oskarżony K. zapewnił M.

i W. zaplecze intelektualne i decyzyjne, a jego rola w popełnianiu przestępstw była kluczowa. To oskarżony wypełniał faktury, a nawet w niektórych wypadkach podrobił na nich podpis oskarżonego M..

Faktury te, wbrew twierdzeniom obrony, niewątpliwie miały znaczenie prawne, czego oczywistym dowodem jest wykorzystywanie ich przed organami skarbowymi.

Podobnie w pełni należy zgodzić z dywagacjami Sądu meriti na temat istnienia zorganizowanej grupy przestępczej i udziału w niej oskarżonych. Grupa ta miała jasno sprecyzowane cele, był też wyraźny podział obowiązków. Sąd ustalił, że na czele grupy stał C. P., istotną w niej rolę odgrywał L.K. koordynując działania i bezpośrednio kontaktując się z P., A. K. (1) pomagał w wyszukiwaniu osób do zakładania firm (...) i pomagał organizować te firmy, a rolą M., czy W. było wystawianie fikcyjnych faktur. Tym samym zarzut apelacji w tym zakresie jawi się, jako bezzasadny w stopniu oczywistym.

Nie sposób również zgodzić się z zarzutem, jakoby doszło do naruszenia art. 299 §1 k.k., gdyż uzyskane korzyści pochodzą z przestępstw karno - skarbowych, a nie z przestępstw określonych Kodeksem karnym. Art. 299 §1 k.k. mówi o korzyściach związanych z popełnieniem czynu zabronionego, a takim niewątpliwie jest przestępstwo karno – skarbowe.

Absolutnie nie ma też racji obrońca stawiając zarzuty dotyczące wyłączenia niniejszej sprawy do odrębnego rozpoznania. Abstrahując od kwestii, iż byłyby to zarzuty natury procesowej i jako takie wymagałyby wykazania, że naruszenia przepisów mogło wpłynąć na treść orzeczenia, a tego brak w realiach niniejszej sprawy, to ponadto trzeba zauważyć, iż przepisy nie nakładają obowiązku łącznego rozpoznawania sprawy. Sąd pozostaje bowiem właściwy dla sprawców przestępstw, jak też pomocników i podżegaczy oraz innych osób, których przestępstwo pozostaje w ścisłym związku z przestępstwem sprawcy, ale tylko jeśli postępowanie toczy się przeciwko nim jednocześnie. Co więcej jeśli ujawnią się okoliczności utrudniające łączne rozpoznanie wyłączyć i odrębnie rozpoznać sprawę poszczególnych osób lub o poszczególne czyny. W niniejszej sprawie do Sądu Okręgowego w Katowicach wpłynął akt oskarżenia przeciwko Leopoldowi Koziół, A. K. (1), A. W. i M.M.. Sprawa tych czterech osób została więc rozpoznana.

Nie ma też racji obrońca twierdząc, że naruszono przepisy art. 85 k.k. i art. 86 §1 k.k. Zarzut ten pozostaje zresztą niezrozumiały. Nie sposób bowiem zarzucać obrazę prawa materialnego poprzez „nie zastosowanie pełnej absorpcji”. Jednak nawet rozpatrując zarzut w kategoriach niewspółmierności kary również nie można go zaakceptować.

Z pisemnych motywów wyroku jasno wynika, że Sąd ferując tak kary jednostkowe, jak i karę łączną wziął pod uwagę wszystkie okoliczności tak łagodzące, jak i obciążające. Mając na względzie wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu, działanie w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, z chęci osiągnięcia łatwego zysku, a także ponad 300 tysięczną nienależnie uzyskaną korzyść z tytułu nieodprowadzania należnego podatku, uznać należy, że wymierzone kary jednostkowe tak pozbawienia wolności, jak i grzywny oraz kara łączna 1 roku i 4 miesięcy pozbawiania wolności jawią się wręcz, jako kary niezmiernie łagodne.

Zgodzić natomiast po części należało się z podniesionym zarzutem obrazy art. 299 § 7 k.k., poprzez jego zastosowanie w stosunku do oskarżonego L. K. a w konsekwencji orzeczenie przepadku korzyści osiągniętej z przestępstwa w kwocie 92 979,83 złotych wyłącznie w stosunku do oskarżonego L. K., pomimo, iż w sprawie występuję wielu oskarżonych, a także świadek C. P.. Sąd bowiem nie wskazał, w jakiej wysokości każdy z oskarżonych osiągnął korzyść majątkową.

Precyzyjne ustalenie osiągniętej korzyści możliwe jest w stosunku do M.M. Sąd I instancji uczynił to zresztą i wyraźnie wskazał, iż oskarżony ten otrzymywał z uzyskiwanych z przestępczego procederu pieniędzy po 2500 zł przez okres 7-8 miesięcy. Przyjmując więc najkorzystniejszą dla niego wersję uzyskał z popełnionego przestępstwa korzyść w wysokości 17 500zł.

Takich wyliczeń nie da się już przeprowadzić wobec pozostałych oskarżonych (oprócz A. K. (1), co do którego w oparciu o zgromadzone dowody należy stwierdzić, że osobiście żadnej korzyści nie uzyskał). W takiej sytuacji należało orzec przepadek korzyści w częściach równych. Jednak nie można było tracić z pola widzenia ustalonego faktu, iż w cały proceder był nie tylko zamieszany, ale w zasadzie go organizował właściciel firmy (...) C. P.. Wynika to jasno z

ustaleń Sądu I meriti. Należało więc przyjąć, iż sprawcy osiągnęli korzyść z przestępstwa w częściach równych. I tak w przypadku działań podejmowanych z wykorzystaniem fikcyjnych faktur z firmy (...) osobami, które odniosły korzyść z popełnionego przestępstwa byli L. K. C. P. i M. M., przy czym ten ostatni uzyskał korzyść w ustalonej kwocie 17 500 zł. Tę kwotę należało więc odjąć od 92 979, 83 zł (to jest ustalonej korzyści osiągniętej z tytułu uszczuplenia należności podatkowej), a pozostałą sumę podzielić na dwa, to jest pomiędzy K. i P.. Zatem od L.K. Sąd winien zasądzić 37 739, 91 zł.

Trzeba jednak pamiętać, iż oskarżony L. K. dopuścił się również przestępczych działań z wykorzystaniem drugiej firmy, a mianowicie (...). W tych działaniach współuczestniczyli oskarżony A. W. i właściciel firmy (...) C. P.. W tym przypadku zgromadzony materiał dowodowy nie pozwala na ustalenie, jaką korzyść odniosła każda z tych osób. Należało więc uznać, iż odnieśli korzyść w częściach równych. Korzyść z tytułu uszczuplenia należności podatkowej wyniosła w tym przypadku 224 532,10 zł, a tym samym każdy ze sprawców odniósł korzyść w wysokości 74 844,03 zł.

Sąd nie zasądził zwrotu tej korzyści na rzecz Skarbu Państwa (w przypadku tych środków finansowych nie było zarzutu „prania brudnych pieniędzy”). Rację w tym zakresie ma prokurator podnosząc w apelacji zarzut obrazy prawa materialnego, a to art. 33 §1 k.k.s. Przepis ten obliguje bowiem sąd do orzeczenia środka karnego przepadku korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa skarbowego.

W sprawie nie ulega wątpliwości, że oskarżeni L. K. A. W., M. M. oraz jak ustala to Sąd również C. P. (nie będący oskarżonym w niniejszej sprawie) osiągnęli z tytułu popełnienia przestępstwa skarbowego określone korzyści, o czym była mowa powyżej. Należało więc orzec od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa przepadek tych korzyści w trybie art. 33 §1 k.k.s. Mamy tu jednak do czynienia ze specyficzną sytuacją. Uzyskana bowiem z tytułu przestępstwa skarbowego korzyść w wysokości 92 979,83 zł jednocześnie była również przedmiotem przestępstwa z art. 299 §1 k.k., za które zostali skazani L. K. i M.M.. Przepis art. 299 §7 k.k. także przewiduje obligatoryjny obowiązek orzeczenia przepadku takiej korzyści. Mamy więc do czynienia z konkurencją przepisów, nie można bowiem orzekać od tej samej osoby dwukrotnie przepadku tej samej kwoty.

Z uwagi na fakt, iż co do oskarżonego L.K. zostało zaskarżone rozstrzygnięcie oparte o art. 299 §7 k.k. Sąd uchylił je, a orzekł środek karny przepadku korzyści w oparciu o przepis art. 33 §1 k.k.s. ustalając, iż osoba ta uzyskała korzyść w łącznej wysokości 112 583,94 zł. Złożyły się na tę sumę kwota 37 739, 91 zł uzyskana z uszczuplenia podatku z wykorzystaniem firmy (...), jak i kwota 74 844,03 zł uzyskana z uszczuplenia podatku z wykorzystaniem firmy (...). Szczegółowy sposób wyliczenia tych kwot został opisany powyżej.

Z uwagi na fakt, iż wobec oskarżonego M.M. rozstrzygnięcie oparte o przepis art. 299 §7 k.k. nie zostało zaskarżone. Nie może być ono jednak uznane za prawidłowe, albowiem Sąd orzekł od oskarżonego przepadek korzyści w kwocie 2500 zł mimo, że ustalił wysokość tej korzyści na 17 500 zł. Dlatego też Sąd Apelacyjny orzekł przepadek pozostałej kwoty, to jest 15 000 zł w oparciu o przepis art. 33 §1 k.k.s.

Wreszcie na podstawie art. 33 §1 k.k.s. orzeczono również przepadek korzyści uzyskanej z przestępstwa skarbowego od A. W.. Jak była już mowa powyżej kwota tej korzyści to 74 844,03 zł.

Sąd zmienił również zaskarżony wyrok w pkt 1b, dzieląc argumentację zawartą w apelacji oskarżyciela publicznego, poprzez wskazanie, jako podstawy prawnej wymiaru kary grzywny orzeczonej wobec L.K. oprócz art. 33 §2 k.k. także art. 33 §1 i §3 k.k.

Podobnie należało dokonać korekty orzeczenia w pkt 4,9,12 i 18, albowiem Art. 85 k.k. podzielony jest na paragrafy. I to §1, a nie cały przepis, stanowi podstawę prawną orzekania kary łącznej.

Zgodzić także należało się z prokuratorem, iż doszło do obrazy prawa materialnego, a to art. 20 §2 k.k.s. w zw. z art. 86 §1 k.k. przez zastosowanie tych przepisów jako podstawy wymiaru kary łącznej wobec A. W. w punkcie 12 wyroku i wobec M. M. w punkcie 18. W przypadku skazania za przestępstwa skarbowe i przestępstwa określone w innej ustawie karnej orzeka się karę łączną stosując przepisy Kodeksu karnego skarbowego. Art. 20 §2 k.k.s. nie

przewiduje natomiast stosowania art. 86 §1 k.k. Dlatego też należało zmienić zaskarżony wyrok w pkt 12 i 18 poprzez wyeliminowanie z podstawy prawnej kar łącznych orzeczonych wobec A. W. i M. M. art. 86 §1 k.k.

Sąd apelacyjny zasądził również od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. K. (2) 738 zł (w tym podatek VAT) tytułem niepokrytych kosztów obrony z urzędu oskarżonego A. K. (1) w postępowaniu odwoławczym, a oskarżonych zwolnił od ponoszenia kosztów sądowych za to postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.

SSA Wiesław Kosowski SSA Piotr Mirek SSO del. Andrzej Ziębiński